

ФУНКЦІОНУВАННЯ СКЛАДНИХ ІМЕННИКІВ У ПОЕТИЧНИХ ТЕКСТАХ АНАТОЛІЯ ГРИЗУНА

Рудь Ольга Миколаївна,
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри української мови і літератури
Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка
ORCID ID: 0000-0002-5985-2422

Статтю присвячено вивченню особливостей функціонування складних іменників у поетичному словнику Анатолія Гризуна. Поставлено за мету здійснити структурно-семантичний і функціональний аналіз складних іменників поетичного мовлення письменника.

Зазначено, що в поетичному словнику митця широко вживаються композитні іменники різних структурно-морфологічних типів, утворених такими моделями: «прикметник + іменник» (Adj + N), «іменник + дієслово» (N + V), «іменник + іменник» (N + N), «числівник + іменник» (Num + N), «займенник + іменник» (P + N), «прислівник + дієслово» (Vep + V), «дієслово + іменник» (V + N), «іменник + прикметник» (N + Adj), «числівник + дієслово» (Num + V). Кількісний аналіз різних частин мови як безпосередніх компонентів іменників-композитів засвідчив, що іменникові основи є досить частотним складовим елементом композитних утворень. Прикметникові основи переважно виступають першим компонентом іменників-композитів, віддієслівні основи – другим. Визначено семантичні групи складних іменників, які належать до продуктивних структурно-морфологічних типів.

Встановлено, що характерними для індивідуального стилю поета є такі види юстапозитних конструкцій: сполуки з пре- і постпозитивним прикладковим компонентом і словоскладання компонентів із різним граматичним родом. Спостережено поодинокі випадки вживання юстапозитних іменників, побудованих як парні зближення сумарної семантики. Виявлено, що в поетичному лексиконі Анатолія Гризуна вживаються різноманітні за семантикою юстапозитні іменники, зокрема номінації рослин, явищ природи, небесних світил, абстрактних понять, емоцій, почуттів тощо.

З'ясовано, що індивідуально-авторські складні найменування, які утворені за аналогією, за певними зразками, виходять за рамки загальнономовних норм і стають втіленням унікального стилю поета та його мовної індивідуальності.

У висновках наголошено, що складні іменники в поетичному мовленні Анатолія Гризуна є ефективним стилістичним засобом, який дає змогу лаконічно, стисло висловити думки й переживання автора, сприяє мовній економії та виступає визначальною ознакою мовотворчості поета.

Ключові слова: складні іменники, композити, юстапозити, структурні типи, семантичні групи, індивідуально-авторські новотвори, поетичне мовлення, Анатолій Гризун.

Rud Olha. Functioning of complex nouns in poetic texts of Anatoliy Hryzun

The article is devoted to the study of peculiarities of functioning of complex nouns in poetic dictionary of Anatoliy Hryzun. The goal is to carry out a structural-semantic and functional analysis of complex nouns in writer's poetic speech.

It is noted that composite nouns of various structural and morphological types formed by the following models are widely used in poetic dictionary of the artist: "adjective + noun" (Adj + N), "noun + verb" (N + V), "noun + noun" (N + N), "numeral + noun" (Num + N), "pronoun + noun" (P + N), "adverb + verb" (Adv + V), "verb + noun" (V + N), "noun + adjective" (N + Adj), "numeral + verb" (Num + V).

Quantitative analysis of different parts of speech as direct components of composite nouns proved that noun stems are the fairly frequent component of composite formations.

Adjective stems are mostly the first component of composite nouns, verb stems – are the second. Semantic groups of complex nouns, which belong to productive structural and morphological types, are defined.

It was established that the following types of juxtaposed constructions are characteristic of poet's individual style: compounds with a pre- and postpositive applied component and word formation of components with different grammatical genders. Isolated cases of juxtaposed nouns use, constructed as paired approximations of aggregate semantics, were observed. It was found that Anatoliy Hryzun's poetic lexicon used juxtaposed nouns of various semantics, in particular nominations of plants, natural phenomena, heavenly bodies, abstract concepts, emotions, feelings, etc.

It was found that individual authorial complex names, which are formed by analogy, according to certain patterns, go beyond the general language norms and become the embodiment of poet's unique style and his linguistic individuality.

The conclusions emphasize that complex nouns in poetic speech of Anatoliy Hryzun are effective stylistic tools that allow to concisely and succinctly express author's thoughts and experiences, contributes to language economy and are defining features of poet's language creation.

Key words: complex nouns, composites, juxtaposes, structural types, semantic groups, individual author's innovations, poetic speech, Anatoliy Hryzun.

Вступ. Складні слова завжди викликали науковий інтерес у мовознавців не лише структурною організацією, а й своєю образністю, семантичною місткістю, високою інформативністю, здатністю «економно та сконденсовано виразити складне явище в одному понятті» [1, с. 88]. У поетичному мовленні вони слу-

гують для детального опису різноманітних об'єктів та явищ навколишнього світу, розширюють лексичний і стилістичний спектр поезії, виокремлюють її образні та лексичні засоби виразності.

Вивченню складних слів у мові художньої літератури присвячені праці таких науковців, як А. Дем'янюк, М. Доленко, Н. Журавльова, Є. Карпіловська, Р. Коца, Т. Крупеньова, Н. Лісняк, В. Максимчук, І. Мислива-Бунько, З. Митяй, О. Мізіна, Л. Павленко, М. Піх, Н. Сологуб, Т. Юрченко та інші. Їхні дослідження підтверджують, що складні слова розкривають художній потенціал поетичної мови, формують унікальний ідіостиль письменника, створюють нові словесні образи в тексті. Вони є одним із сконденсованих засобів художньої виразності, емоційної насиченості, виразниками авторської позиції, світобачення і сприймання світу.

Складні слова, зокрема іменники, є яскравою ознакою поетичного стилю відомого поета Сумщини, члена Національної спілки письменників України, лауреата літературних премій імені В. Мисика (1995) та імені О. Олеся (2016), кандидата філологічних наук, доцента Анатолія Гризуна – автора дванадцяти поетичних збірок, однієї п'єси, кількох вагомих наукових робіт. У своїх віршах поет осмислює та узагальнює будні нашого мінливого життя, змальовує картини неповторної природи рідної Сумщини, роздумує над історичним минулим українського народу та його уроками, розмірковує над роллю митця в сучасному суспільстві.

Поезія Анатолія Гризуна – це «пошуки і знахідки нових виражальних форм, свіжих рим і обергонів. Це – ручаї рідної мови з широким вкрапленням авторських словотворів» [2]. Письменник Микола Гриценко зауважував, що кожен свій вірш Анатолій Гризун «огранює словами-новотворами, порушує розмір, додає «зайвий рядок», виокремлює акцентові строфи так, що вони видаються вежами... Робить це він шляхом інтуїтивно-природним, а не штукарським...» [2]. Поет експериментує зі словом, витворює оригінальні, часто складні за будовою поетичні неологізми, наділяє їх несподіваними смислами.

Поетичний доробок Анатолія Гризуна вивчають О. Вертіль, О. Волковинський, В. Голубченко, Д. Доробкевич, Г. Калантаєвська, П. Кислий, І. Корнющенко, П. Нестеренко, Л. Овдійчук, Т. Сипченко, Г. Хвостенко й інші. Дослідники переважно роблять загальний огляд творчості поета, його життєвого шляху, літературознавчої діяльності. Проте попри яскравість, емоційність мовостилу поета, оригінальність його словотворення, складні іменники як один із засобів художньої виразності, поетичної образності віршів Анатолія Гризуна на сьогодні лишаються поза належною увагою лінгвістів.

Матеріали та методи. У межах статті ставимо за мету структурно-семантичний і функціональний аналіз складних іменників поетичного мовлення Анатолія Гризуна. *Завдання статті* вбачаємо у виявленні складних іменників у поетичному доробку Анатолія Гризуна, аналізі структурно-морфологічних типів, семантики й особливостей функціонування складних іменників у поезії автора.

Для досягнення мети дослідження застосовані *методи* аналізу та синтезу інформації, отриманої з наукових джерел, метод суцільної вибірки й систематизації мовних одиниць, що дав змогу засвідчити цінний матеріал для вияву номінацій, їх семантичних різновидів; метод кількісно-якісного аналізу – для здійснення необхідних підрахунків і з'ясування кількісних співвідношень; метод структурно-семантичного аналізу – для виділення структурно-морфологічних типів і семантики складних іменників у досліджуваній поезії.

Матеріалом дослідження слугували складні слова, вибрані зі збірок «Джинсове небо» [3], «Озимина» [4], «Третє тисячоліття» [5] відомого поета Сумщини Анатолія Гризуна.

Результати. У поетичних текстах Анатолія Гризуна було виявлено 199 складних іменників, серед яких кількісно переважають композити – слова, утворені складанням основ (117 м. од., 58,8%). Іменників-юкстапозитів (слова, утворені поєднанням цілих слів) помічено 82 м. од., що становить 41,2%.

Як показав проведений аналіз, композитні іменники за структурою є неоднорідними й можуть бути поділені на 9 структурно-морфологічних типів залежно від частиномовної належності компонентів складного слова. До першого типу належать іменники, утворені за словотвірною моделлю «прикметник + іменник» (Adj + N): *життєвир* – життєвий вир, *пізньоліття* – пізнє літо, *світлозвукість* – світлі звуки, *чорноклен* – чорний клен тощо. Цей тип є досить продуктивним. До нього належать назви явищ природи, процесів, назви рослин тощо: *білозір* [4, с. 101], *білокрітіння* [3, с. 55], *білопромінь* [3, с. 73], *буйноквіття* [4, с. 78], *зеленолистя* [3, с. 44], *злототіні* [4, с. 62], *пізньоцвіт* [3, с. 61], *повнозерня* [5, с. 63], *рідколісся* [5, с. 62], *світлозвукість* [3, с. 69], *чорноклен* [3, с. 52]; назви людей за соціальним станом, родом діяльності, певними нахилами, рисами вдачі тощо: *златоуст* [3, с. 87], *золотоуст* [5, с. 41], *простолуд* [4, с. 11]; назви певних життєвих процесів, часових періодів, свят тощо: *життєвир* [3, с. 93], *Новоріччя* [5, с. 21], *Новочасся* [5, с. 60], *пізньоліття* [3, с. 141], *трудодень* [3, с. 142], *цілодення* [5, с. 55]; назви територій, населених пунктів тощо: *ріднокрай* [3, с. 49], *Чорнолісся* [4, с. 33], *Чорнопілля* [4, с. 33]; назви предметів за певними ознаками: *крутосходи* [3, с. 18] тощо.

Другий тип становлять іменники, утворені за моделлю «іменник + дієслово» (N + V): *градобій* – град б'є, *бурелом* – буря ламає, *листопад* – лист падає, *квітотрай* – квіти грають, *градонад* – град падає тощо. Тип є досить продуктивним. До цього типу належать назви явищ природи: *бурелом* [3, с. 130], *вітровій* [4, с. 101], *градобій* [3, с. 130], *градонад* [3, с. 21], *дощонад* [3, с. 148], *землетрус* [5, с. 45], *зоренад* [4, с. 51], *квітотрай* [3, с. 102], *краєвиддя* [3, с. 94], *кригоплин* [4, с. 15], *листопад* [5, с. 27; 3, с. 8], *небовись* [3, с. 41], *небосхил* [3, с. 23, 121], *моретрай* [5, с. 60]; назви осіб за родом діяльності, певними нахилами: *літописець* [3, с. 93], *ляльководи* [3, с. 40]; *хлібороб* [4, с. 63]; назви абстрактних понять: *світобудова* [3, с. 93], *словозаготовки* [3, с. 9]; назви процесів, часових періодів: *Водохреща* [4,

с. 64], *сіножать* [3, с. 77]; назви засобів пересування: *пароплав* [3, с. 139; 4, с. 32]; назви різноманітних предметів: *водомет* [4, с. 4], *гранатомет* [4, с. 10], *дорогоказ* [4, с. 56] тощо.

Використовуючи як зразок різні словотвірні моделі складних слів, поети створюють за аналогією оригінальні, несподівані своєю новизною оказіоналізми, експресивно-стилістична функція яких повністю розкривається лише в певному контексті [6, с. 33]. Так, за аналогією до слів *листопад*, *градонад* Анатолій Гризун утворює неологізм *дощонад*, який не зафіксований у загальнономовних словниках. У поетичному контексті «*Той говорить... / Той не чує. / Хтось зганя на комусь злість. / Тільки осінь всіх лінчує / В дощонад і падолист*» [3, с. 148] автор вдається до повторення основи *-над-* у композитах *дощонад*, *падолист*, чим досягається звукова гармонія поетичних рядків. Водночас завдяки нагромадженню у віршових рядках слів із негативною семантикою (пор. *падати* – валитися, руйнуючись; *гинути* [7, с. 875]; *лінчувати* – вчиняти самосуд, фізично розправлятися з ким-небудь [7, с. 621]) поет наголошує на відповідальності кожної людини, яка «*говорить*», «*не чує*», «*зганя злість*», за всі свої дії, необдумані вчинки.

Анатолій Гризун часто вдається до прийому звукообразної гри, який сформований на асоціативності за схожістю певних явищ, пор.: *дощонад* – *падолист*, *снігодоць* – *дощосніг*. Наприклад: «*Непомітно снігодоць / Перейшов у дощосніг, / Навіть перемерзлий хвоць / Зодягнути льолю встиг*» [4, с. 70]. Звукова гра слів є визначальною ознакою поетичного тексту, природа якого вимагає від автора вміння стисло й лаконічно передавати свої думки, почуття, висловлювати глибокі ідеї.

У поетичних текстах Анатолія Гризуна також спостережені композитні іменники таких структурно-морфологічних типів: «іменник + іменник» (N + N): *виногрона* [4, с. 29], *винопромінням* [3, с. 144], *дощосніг* [4, с. 42], *дощохмари* [4, с. 31], *зернокрихти* [3, с. 12], *лісостеп* [4, с. 32], *мовозвуки* [3, с. 9], *словозаготовки* [3, с. 9], *снігодоць* [4, с. 42]; «числівник + іменник» (Num + N): *двокрилля* [4, с. 42], *дволикість* [3, с. 11], *двопортрет* [3, с. 115], *многоголов'я* [3, с. 36], *многожилля* [3, с. 123, 157], *многокрилля* [3, с. 155], *многотруддя* [4, с. 26], *однобокість* [3, с. 120], *первоцвіт* [3,

с. 47], *першосніг* [3, с. 79], *стоколір* [3, с. 30], *століття* [4, с. 13], *трипілля* [4, с. 33]; «займенник + іменник» (P + N): *Всесвіт* [4, с. 107], *всесилля* [4, с. 77], *вселюдство* [4, с. 75], *вселюдськість* [4, с. 92], *всеніжність* [3, с. 105]; «прислівник + дієслово» (Ven + V): *кологіг* [4, с. 54], *круговерть* [3, с. 117], *пішохід* [3, с. 77]; «дієслово + іменник» (V + N): *падолист* [3, с. 25, 148, 157; 5, с. 27]; «іменник + прикметник» (N + Adj): *небосинь* [3, с. 105]; «числівник + дієслово» (Num + V): *однолюб* [3, с. 86] тощо.

Кількісний аналіз різних частин мови як безпосередніх компонентів іменників-композитів (рис. 1) засвідчив, що в поетичних текстах Анатолія Гризуна іменникові основи є досить частотним складовим елементом композитних утворень. Прикметникові основи переважно виступають першим компонентом іменників-композитів, віддієслівні основи – другим.

У віршованих текстах Анатолія Гризуна виділяються оказіональні утворення, які передають авторське бачення різноманітних подій, явищ, процесів, увиразнюють особливості сприйняття поетом навколишнього світу: *винопроміння* [3, с. 144], *двопортрет* [3, с. 115], *зернокрихти* [3, с. 12], *квітограй* [3, с. 102], *мовозвуки* [3, с. 9], *мореграй* [5, с. 60], *многокрилля* [3, с. 155], *ріднокрай* [3, с. 49], *світлозвукість* [3, с. 69], *словозаготовки* [3, с. 9] тощо. Наприклад: «*У дуби і буки / Пагорби вдяглися. / Чисті мовозвуки / Б'ють з зеленюлистя*» [3, с. 9]; «*Він вмить сплюндрує гони ріднокраю, / залізе в душу шляхом аскарид / І буде довго залишатись скраю, / не відати, що й світу він обрид*» [3, с. 49]; «*Від землі до голубині / З павутиння піруєт, / Й многокрилля голубині / З гадкою про орлій лет*» [3, с. 155].

Важливим елементом поетичного мовлення Анатолія Гризуна є юкстапозитні іменники, які дають можливість авторові об'єднати різні ідеї, створити непередбачувані й захоплюючі поетичні образи, які вражають читача своєю оригінальністю та глибиною. Г. Вокальчук, В. Максимчук, А. Попович та ін. іменники-юкстапозити поділяють на такі групи: слова-повтори; синонімічні зближення; парні зближення сумарної семантики; контрастні поєднання лексем; словоскладання компонентів із різним граматичним родом; прикладкові сполуки.

У поетичних текстах Анатолія Гризуна переважають прикладкові сполуки з означуваними пре- чи пост-

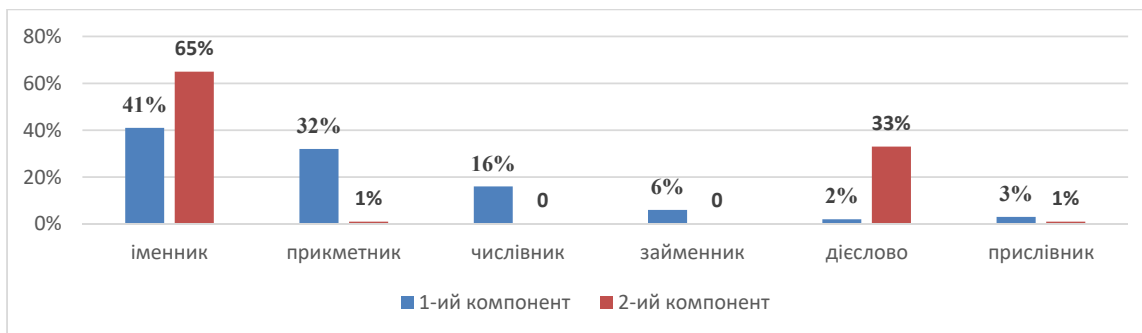

Рис. 1. Частота частин мови як компонентів композитних іменників

позитивними компонентами (*бурульки-перламутри* [3, с. 32], *вік-неспокій* [4, с. 85], *вітри-корсар* [3, с. 124], *день-оксамит* [4, с. 36], *джин-совок* [3, с. 7], *заспів-біль* [4, с. 41], *імла-габа* [3, с. 8], *коні-доці* [3, с. 17], *красуні-блондинки* [4, с. 18], *красуня-осінь* [4, с. 49], *ломикамінь-цвіт* [4, с. 25], *майдани-красені* [4, с. 18], *місяць-жовток* [3, с. 23], *міщаночки-моськи* [4, с. 96], *мрії-колисанки* [4, с. 42], *мушлі-макарони* [3, с. 144], *озеро-свічадо* [3, с. 31], *пролісок-благат* [3, с. 27], *промені-ножі* [4, с. 55], *птах-веселик* [3, с. 28], *хмари-запони* [4, с. 77], *хмарки-пір'їнки* [3, с. 8], *холод-вампір* [3, с. 17] та ін.) і словоскладання компонентів із різним граматичним родом (*блиск-ботвиння* [3, с. 75], *гора-мур* [4, с. 20], *диво-крига* [3, с. 32], *життя-карусель* [5, с. 22], *зло-корид* [3, с. 79], *зоря-маяк* [3, с. 85], *зоря-стриж* [3, с. 26], *мелодія-диво* [5, с. 24], *обрій-мембрана* [3, с. 26], *осінь-ковчег* [3, с. 78], *поезія-плакат* [4, с. 98], *промінь-зіниця* [4, с. 99], *прохання-звіт* [4, с. 6], *рай-дерево* [3, с. 113], *рибинка-мрець* [4, с. 30], *скирта-шолом* [3, с. 130], *фрагмент-цитата* [4, с. 80], *хмара-парашут* [4, с. 11], *щогла-хмарочос* [3, с. 22], *яблуня-креол* [3, с. 145] тощо). Парні зближення сумарної семантики в поезії Анатолія Гризуна становлять поодинокі випадки вживання (*шляхи-дороги* – життєвий шлях), наприклад: «*Я – / і літописець, і наратор / Чорної строкатої епохи: / Кримінальний час, як алігатор, / Розпростерся на шляхи-дороги*» [4, с. 39].

Вплив народної творчості на мовотворчість Анатолія Гризуна відчувається у творенні юкстапозитивних іменників типу *рай-дерево*, *зелен-рясти*, *зелен-трава*, які в поетичних текстах використовуються для підсилення виразності й емоційного враження, для підкреслення конкретної ознаки в явищі або предметі. Наприклад: «*І що нам робити? Що нам / Всій людиності пропонувать, Коли в кольористиці чорній / Закутана й зелен-трава*» [3, с. 74]; «*... навертатимуть сюди / І розмаїті зелен-рясти, / І жада бурхливої води*» [4, с. 21].

У поетичному лексиконі Анатолія Гризуна знаходимо різноманітні за семантикою юкстапозитивні іменники, що використовуються як образотворчі засоби. Найчастотнішими є назви рослин: *дуб-моноліт* [3, с. 60], *зелен-рясти* [4, с. 21], *зелен-трава* [5, с. 74], *пролісок-благат* [3, с. 27], *рай-дерево* [3, с. 113], *синь-підсніжник* [3, с. 105], *сосни-посестри* [5, с. 52], *яблуні-креоли* [3, с. 145]; назви явищ природи, небесних світил тощо: *вітри-корсар* [3, с. 124], *грім-навалень* [3, с. 82], *зорі-родзинки* [3, с. 133], *іній-сніг* [3, с. 45], *місяць-жовток* [3, с. 23], *море-небо* [4, с. 29], *синь-о-*

кеан [3, с. 159], *сонце-курча* [3, с. 84], *тумани-міражі* [5, с. 27], *хмари-парасольки* [5, с. 26], *хмари-парашути* [4, с. 11]; назви абстрактних понять, емоцій, почуттів тощо: *вік-неспокій* [4, с. 85], *зло-корид* [3, с. 79], *мрії-колисанки* [4, с. 42], *прохання-звіт* [4, с. 6], *тривоги-замороки* [3, с. 76].

Іменники-юкстапозитиви сприяють більш виразному й точному розкриттю внутрішнього світу ліричного героя, що нерідко співзвучний зі станом природи. У поетичному контексті такі номінації стають смисловим центром, підсилюючи сприйняття віршового твору читачем [8, с. 26]. Наприклад: «*Я люблю осінні зарисовки / Зустрічати побіля Десни, – / Білий берег... / Хмари-парасольки... / Тямава бронза вічної сосни*» [5, с. 26]; «*Стала напівмузикою тиша, / І мені в захоплення здалось, / Що зросла між морем-небом тирса / Й сипляться зернятка із колось»* [4, с. 29]; «*Як сумно! Безмір цих небес високих / Кудись ховає крихітну зорю. / У буднях, у тривогах-замороках / Себе самого викличеш на прю*» [3, с. 76].

В аналізованій поезії засвідчені також юкстапозитиви такої семантики: назви осіб за професією, родом діяльності, соціальним станом, зовнішніми ознаками тощо: *красуні-блондинки* [4, с. 18], *легінь-молодик* [5, с. 51], *міщаночки-моськи* [4, с. 96], *хлопчина-одчайдух* [4, с. 19]; назви предметів реальної дійсності: *потяг-автомат* [5, с. 28], *свічі-піраміди* [3, с. 124], *сани-глабці* [3, с. 61], *щогли-хмарочоси* [3, с. 22]; назви птахів: *птах-веселик* [3, с. 28] тощо.

Висновки. Складні іменники в поетичному мовленні Анатолія Гризуна є ефективним стилістичним засобом, який дає змогу лаконічно, стисло висловити думки й переживання автора, сприяє мовній економії та виступає визначальною ознакою мовотворчості поета. Аналізований матеріал засвідчив, що Анатолій Гризун використовує як традиційні складні утворення, зафіксовані в загальнономовних словниках, так і індивідуально-авторські, які утворені за наявними в мові зразками, за певною аналогією та вирізняються семантичною структурою, функціональним навантаженням, що свідчить про глибоке мовне чуття поета, його високу художню майстерність. Складні іменники віддзеркалюють світогляд автора, особливості його світосприйняття та неповторність його поетичного світу.

Перспективи подальших досліджень пов'язуємо зі структурно-семантичним і функціональним аналізом індивідуально-авторських складних іменників поетичного мовлення Анатолія Гризуна.

Література:

1. Радомська Л. А. Критерії визначення лінгвального статусу іменників-юкстапозитивів як самостійних лексико-граматичних одиниць. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Філологічні науки*. 2017. Випуск 1 (85). С. 88–92.
2. «Росинка кожна бісером стає...». URL: <https://litgazeta.com.ua/articles/rosynka-kozhna-biserom-staye/>
3. Гризун А. Джинсове небо : лірика. Суми : ВВП «Мрія-1», 2016. 172 с.
4. Гризун А. Озимина. Вірші та поеми. Суми : ВВП «Мрія-1», 2005. 112 с.
5. Гризун А. Третє тисячоліття. Поезії. Суми : ВВП «Мрія-1», 2003. 112 с.
6. Павленко Л. П. Складні іменники-оказіоналізми в поетичному контексті. *Українська мова і література в школі*. 1983. № 8. С. 33–35.

7. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2005. 1728 с.

8. Вокальчук Г. Семантико-стилістичні особливості юкстапозитів у поезії Лесі Українки. *Лінгвістичні студії : наук. журн.* Луцьк : Вид-во Східноєвроп. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2014. Вип. 1. С. 48–55.

9. Малюга Н. М. Створення комічного ефекту засобами словотворення (про мовне чуття Остапа Вишні). *Філологічні студії. Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету.* 2016. Вип. 14. С. 214–225.

References:

1. Radomska, L.A. (2017). Kryterii vyznachennia livgval'noho statusu imennykiv-yukstapozytiv yak samostiinykh leksyko-gramatychnykh odynyts' [The Criteria for Determining the Status Lingual of Noun-Juxtapositions as Independent Lexical and Grammatical Units]. *Bulletin of Zhytomyr Ivan Franko State University. Philological sciences.* Issue 1. P. 88–92 [in Ukrainian].

2. «Rosynka kozhna biserom staie...» [«Each Dew Becomes a Bead...»]. URL: <https://litgazeta.com.ua/articles/rosynka-kozhna-biserom-staie/> [in Ukrainian].

3. Hryzun, A. (2016). Dzhinsove nebo: liryka [Denim Sky: Lyrics]. Sumy: Mriya-1. 172 p. [in Ukrainian].

4. Hryzun A. (2005). Ozymyna. Virshi ta poemu [Simon. Verses and Poems]. Sumy: Mriya-1. 112 p. [in Ukrainian].

5. Hryzun, A. (2003). Tretie tysiacholittia. Poezii [The Third Millennium. Poetry]. Sumy: Mriya-1. 112 p. [in Ukrainian].

6. Pavlenko, L.P. (1983). Skladni imennyky-okazionalizmy v poetychnomu konteksti [Compound Nouns-occasionalisms in Poetic Context]. *Ukrainian language and literature in school.* No. 8. P. 33–35 [in Ukrainian].

7. Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukraïnskoi movy (z dod. i dopov.) [A Large Explanatory Dictionary of Modern Ukrainian Language (with add.)] / Comp. and Chief Ed. V. T. Busel. Kyiv; Irpin: Perun, 2005. 1728 p. [in Ukrainian].

8. Vokal'chuk, H. (2014). Semantyko-stylistychni osoblyvosti yukstapozytiv u poezii Lesi Ukrainry [Semantic and stylistic features of juxtapositions in the poetry of Lesya Ukrayinka]. *Linguistic studies: scientific journal.* Lutsk: Publishing House of Lesya Ukrainka Volyn National University. Issue 1. P. 48–55 [in Ukrainian].

9. Maluga, N.M. (2016). Stvorennya komichnoho efektu zasobamy slovotvorennya (pro movne chuttia Ostapa Vyshni) [Creating a Comic Effect by Means of Word Formation (About Ostap Vyshnya's Sense of Language)]. *Philological Studies. Scientific Bulletin of Kryvyi Rih State Pedagogical University.* Issue 14. P. 214–225 [in Ukrainian].